

opusdei.org

El Sínode de la família explicat pel Papa Francesc

El Papa ha començat una catequesi sobre la família. El nou cicle el començà el dimecres 10 de desembre recordant i comentant el Sínode extraordinari de bisbes sobre la família.

12/12/2014

Estimats germans i germanes, bon dia!

Hem conclòs un cicle de catequesi sobre l'Església. Agraïm al Senyor que ens ha fet recórrer aquest camí descobrint la bellesa i la responsabilitat de pertànyer a l'Església, d'ésser Església tots nosaltres.

Ara iniciem una etapa nova, un cicle nou on el tema serà la família, que s'integra en aquest temps intermedi entre dues assemblees del Sínode dedicades a aquesta realitat tan important. Per això, abans d'entrar en els diversos aspectes de la vida familiar, avui desitjo partir precisament de l'Assemblea Sinodal del passat mes d'octubre, que tenia aquest tema: "Els reptes pastorals sobre la família en el context de la nova evangelització". És important recordar com es va desenvolupar i què va donar. Com va ser i què va suscitar.

Durant el Sínode els mitjans de comunicació van realitzar la seva feina —hi havia molta expectativa, molta atenció— i els ho agraïm perquè també ho van fer amb abundància. Tantes notícies, tantes! Això va ser possible gràcies a l'oficina de premsa, amb el *briefing* de cada dia. Sovint la visió dels mitjans era una mica en l'estil de les cròniques esportives o polítiques: es parlava freqüentment de dos equips, a favor i en contra, conservadors i progressistes, etc. Avui voldria relatar el que ha estat el Sínode.

En primer lloc, **vaig demanar als pares sinodals que parlessin amb franquesa i coratge i que escoltessin amb humilitat**, que diguessin tot allò que tenien al cor, amb coratge! Al Sínode no hi va haver censura prèvia, no n'hi va haver. Cadascun podia, és més, havia de dir allò que tenia al cor, allò que pensava sincerament. "Però Pare,

això crearà discussió", em direu. És veritat, hem escoltat com van discutir els apòstols; el text diu: "va sorgir una forta discussió". Cridaven entre ells els apòstols, sí! Perquè cercaven la voluntat de Déu sobre els pagans, si podien entrar a l'Església o no. Era una cosa nova. Sempre, quan es busca la voluntat de Déu en una assemblea sinodal, hi ha diversos punts de vista i discussió. I això no és una cosa lletja! Sempre que es faci amb humilitat i amb ànim de servei a l'assemblea dels germans. La censura prèvia hauria estat una cosa dolenta. No, no... cadascú havia de dir allò que pensava. Després de la *Relatio* inicial del Cardenal Erdö, hi va haver un primer moment, fonamental, en el qual tots els Pares van poder parlar i tots van escoltar. I era edificant aquella actitud d'escolta que tenien els Pares. Un moment de gran llibertat, en el qual cadascú va exposar el seu pensament sense embuts i amb confiança. Com a base

de les intervencions hi havia l'*Instrument de treball*, fruit de la precedent consulta a tota l'Església. I aquí hem d'agrair a la Secretaria del Sínode el gran treball que va realitzar tant abans com durant l'Assemblea. De debò que han estat molt bons.

Cap intervenció va posar en discussió les veritats fonamentals del sagrament del Matrimoni, cap intervenció, és a dir: la indissolubilitat, la unitat, la fidelitat i l'obertura a la vida (cf. Conc. Ecum. Vat. II, *Gaudium et spes*, 48; Codi de Dret Canònic, 1055-1056). Això no ha estat tocat.

Totes les intervencions van ser recollides i així es va arribar al segon moment, és a dir, a l'esborrany que es diu la *Relatio* després de la discussió. Aquesta *Relatio* també va ser desenvolupada pel Cardenal Erdö, i articulada en tres punts:

l'aproximació al context i els reptes de la família; la mirada fixa en Crist i l'Evangelí de la família; i la confrontació amb les perspectives pastorals.

Sobre aquesta primera proposta de síntesi es va dur a terme la discussió en els grups, que va ser el tercer moment. Els grups, com sempre, estaven formats per idiomes, perquè és millor així, es comunica millor: italià, anglès, espanyol i francès. Cada grup, al final del seu treball va presentar una relació, i totes les relacions dels grups van ser publicades immediatament. Tot va ser lliurat; hi havia transparència, perquè se sabés allò que succeïa.

En aquest punt —el quart moment— una comissió va examinar tots els suggeriments que van sorgir dels grups lingüístics i es va realitzar la *Relatio* final, que va mantenir l'esquema anterior —escolta de la

realitat, la mirada en l'Evangelí i el compromís pastoral— però es va tractar de recollir el fruit de les discussions en els grups. Com sempre, també va ser aprovat un *Missatge final del Sínode*, més breu i més divulgatiu que la *Relatio*.

Així es va desenvolupar l'Assemblea sinodal. Alguns de vostès poden demanar: "Però, Pare, s'han barallat els Pares sinodals?" No sé si s'han barallat, però sí que han parlat fort, han parlat de veritat. I aquesta és la llibertat, és justament la llibertat que hi ha a l'Església. Tot va passar "cum Petro et sub Petro", és a dir, amb la presència del Papa, que és garantia per a tots de llibertat i de confiança, i garantia de l'ortodòxia. I al final, amb una intervenció meua, vaig donar una lectura sintètica de l'experiència sinodal.

Per tant, **els documents oficials que van sortir del Sínode són tres: el**

Missatge final, la Relatio final i el Discurs conclusiu del Papa. No n'hi ha d'altres.

La *Relatio final*, que va ser el punt d'arribada de tota la reflexió de les diòcesis fins aquell moment, va ser publicada ahir [en referència al 9 de desembre] i s'enviarà a les Conferències Episcopals, que la discutiran en vistes de la propera Assemblea, l'ordinària, a l'octubre de 2015. Dic que va ser publicada ahir —ha estat publicada abans— però va ser publicada ahir [completada] amb les preguntes que es fan a les Conferències Episcopals: esdevé la *Lineamenta* [o línies que serviran de guia] del proper Sínode.

Hem de saber que el Sínode no és un parlament: ve el representant d'aquesta Església, d'aquesta Església, d'aquella Església... No, no és això. Sí que ve un representant, però l'estructura no és

parlamentària, és totalment diferent: el Sínode és un espai protegit perquè l'Esperit Sant pugui obrar; no hi va haver enfrontament entre faccions, com al parlament —això és lícit en un parlament— sinó un acarament entre els bisbes, que va arribar després d'un llarg treball de preparació i que ara continuarà en un altre treball, per al bé de la família, de l'Església i de la societat. És un procés, és el camí sinodal normal. Ara aquesta Relatio torna a les Esglésies particulars i continua en aquestes Esglésies el treball d'oració, reflexió i discussió fraterna amb la finalitat de preparar la propera Assemblea. Això és el Sínode dels Bisbes. El confiem a la protecció de la Mare de Déu, la nostra Mare. Que ella ens ajudi a seguir la voluntat de Déu prenent les decisions pastorals que ajudin més i millor la família. Els demano que acompanyin aquest procés sinodal, fins al proper Sínode, amb l'oració. Que el Senyor ens

il·lumini, ens faci anar vers la
maduresa d'allò que hem de dir a
totes les Esglésies com a Sínode. I per
això, és important la seva pregària.
Gràcies.

Audiència del Papa Francesc del
dimecres 10 de desembre. Traducció
pròpia al català de la versió
castellana del news.va.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-
del-papa/](https://dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-del-papa/) (06/08/2025)